

de ikke arve med en af Forældrene, men naar nu den ærede Ministers Forslag skulde blive antaget, er Udvalgets Tanke aldeles ikke opnaaet. Der vil da finde en halv Procents Forhøielse Sted for Søffende og deres Børn i de Tilfælde, hvor de nu have svaret $4\frac{1}{2}$ pCt., men desuden vil der finde en Forhøielse Sted i Arveafgiften af $4\frac{1}{2}$ pCt. for Søffende og deres Børn i de Tilfælde, hvor de arve i Forbindelse med en af Forældrene. Dette er for mig i høi Grad betænkelig, og det forekommer mig ogsaa, at den ærede Minister meget vel vilde kunne have følt sig tilfreds med Forslaget, saaledes som det kom fra Udvalgets Haand. Lovudkastet gik ud paa at forhøie Arveafgiften for Søffende i nogle Tilfælde fra $4\frac{1}{2}$ pCt. til 7 pCt., vel at mærke kun i de Tilfælde, hvor 4 pCt. Afgiften skal erlægges af Søffende, nemlig hvor de arve alene. Dersom man nu gaaer ud fra, at de Tilfælde, hvor Søffende og deres Børn arve i Forbindelse med en af Forældrene, ere ligesaa hyppige som de, hvor Søffende og deres Børn arve alene, saa vil den ærede Minister efter Udvalgets Forslag, som blev antaget af det ærede Thing ved anden Behandling, opnaae et Resultat, som i pecuniær Henseende er fuldkommen saa fordeelagtigt som det oprindelige Lovudkasts; han vil nemlig vel tabe 3 pCt. paa den ene Side, men derimod paa den anden Side vinde 3 pCt. Naar nu den ærede Minister, efterat dette Udvalgets Forslag er blevet antaget ved anden Behandling, gaaer videre og vil have Arveafgiften forhøiet med 1 pCt. for alle Søffende, hvad enten de arve alene eller i Forbindelse med en af Forældrene, saa forekommer det mig, at den ærede Minister er bleven mere fordringsfuld end fra Først af, idet han nu forlanger Mere, end da Udcastet blev forelagt. Der forekommer mig, altsaa ikke at være Grund til at gaae ind paa denne Forhøielse, og jeg finder den for mit Bedkommende i den Grad betænkelig, at jeg, hvis den ærede Ministers Forslag skulde blive antaget, vilde kunne finde mig opfordret til at stemme mod hele Lovforslaget.

Indenrigsministeren ad interim:

Jeg haaber dog ikke, at dette skulde være Tilfældet med alle Thingets Medlemmer,

da denne Lovs Vedtagelse er en Betingelse fra min Side, for at kunne gaae ind paa Stempeloven, og hvis det Lovudkast, som jeg nys forelagde, maatte finde det ærede Things Bisald, vil man see, at der da ogsaa er Grund til, at jeg maa være lidt nøtseende. Den ærede Ordfører siger: „Søffende“ men der ved forstaaer han Søffendelinien, ikke alene Søffende, men ogsaa Søffende-Børn og Søffendes Børnebørn og saaledes videre ned i en uendelig lang Linie, og det maa man her vel lægge Mærke til. For Tiden er jo Forholdet saaledes, som den ærede Ordfører bemærkede, at naar Nogen ikke arver i Forening med en af sine Forældre, svare de $4\frac{1}{2}$ pCt.; medens de, hvis mit Forslag bliver vedtaget, vilde have at erlægge 5 pCt., hvilket er en meget lempelig Forhøielse; hvis de derimod arve i Forening med en af deres Forældre, vil Arveafgiften falde noget haardere, da de for Tiden erlægge Mindre, end de senere vilde komme til, hvis mit Forslag vedtages. Det er jo imidlertid Noget, man ikke kan vide forud; man kan ikke sige, den Klasse arver altid i Forening med sine Forældre, de andre derimod ikke; det er Noget, der er saa aldeles ubestemt, at Ingen vil kunne sige forud, hvorledes det vil stille sig i det ene eller andet Tilfælde. Jeg skjønner derfor ikke rettere, end at alle levende Væsenes kunne ligesaa godt troe, at de komme i det sidste som i det første Tilfælde, at der derfor ikke er Anledning til, naar vi i det Hele forøge Arveafgiften, at nedsette den for Nogle fra $4\frac{1}{2}$ til 4 pCt.; det er den Møningsskjel, som her er tilstede mellem den ærede Ordfører og mig; jeg vil imidlertid ikke være saa haard som han og sige, at naar mit Forslag ikke gaaer igjennem, vil jeg hverken have denne Lov eller Stempeloven, der slutter sig dertil; jeg siger kun, at jeg meget indstændigt anbefaler mit Forslag til Thingets Vedtagelse men skulde det ikke vinde dets Bisald, vil jeg dog ikke deri see nogen Forhindring for i sin Tid at anbefale Loven til Hans Majestæts Sanction.

Madten: De Enbringforslag, som jeg tilligemed 14 ærede Medlemmer har stillet, grunde sig for mit Bedkommende paa den